

Folketingsflertallet handler, som om det slet ikke forstår virkningerne af en lovgivning som denne og de forhåbninger og forventninger, den vil sætte i gang, når kendskabet til loven rygtes rundt om i verden.

Folketingsflertallet har intet som helst bud på, hvordan man vil håndtere de mere langsigtede virkninger af en forøget og accelererende vækst i indvandringen. Her bliver der tale om både økonomiske, kulturelle og mange andre sidevirkninger, som flertallet overhovedet ikke kan overskue eller argumentere for. Denne lovgivning vil med usvigelig sikkerhed styrke tendensen til, at Danmark, der før Poul Schlüters regeringstid var et forholdsvis homogent samfund, inden for en kort årrække bliver et multietnisk samfund med en række forskellige nationaliteter, sprog, religioner og de deraf følgende uundgåelige kultursammenstød.

Mange andre synspunkter kunne anføres imod det utrolig letsindige og i mere end én forstand kostbare lovforslag, der nu presses igennem mod den danske befolknings vilje.

Der er kun to ting, der er endnu mere utrolige end det politiske flertals ligegyldighed over for befolkningen.

Det ene er, at regeringen endnu en gang slår hælene sammen, står ret og beredvilligt påtager sig lydigt at administrere det alternative flertals politik, selv om regeringen er modstander af denne politik. Men dette afdækker samtidig hulheden i regeringens påståede ønsker om »stramning« af udlændingepolitikken.

Det andet utrolige er, at befolkningen finder sig i det politiske flertals overgreb. For sådan opleves loven, som et overgreb mod C-holdet,

mod syge og handicappede, mod tusinder af danskere, der må lide afsavn, mens fremmede strømmer ind til hele verdens socialkontor: Danmark. Men dette finder befolkningen sig nok heller ikke i længere end til førstkomende folketingsvalg.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, uanset at mindretallet har respekt for intentionerne bag det.

Mindretallet ønsker ikke at lave direkte lovgivning for enkelte grupper af asylansøgere.

Dog er Centrum-Demokraterne i stærk tvivl om, hvorvidt det er forsvarligt at tilbagesende flygtninge til et besat land. Af justitsministerens svar på spørgsmål 12, jf. bilag 16, fremgår, at indrejsekontrollen i Beiruts lufthavn ud over af libanesiske også udøves af syriske myndigheder. Dette beviser, at der er tale om okkupation fra en fremmed magt.

Det fremgår af svarene på spørgsmålene 11 og 30, jf. ligeledes bilag 16, at et stort antal europæiske lande ikke for tiden udsender palæstinensiske flygtninge til Libanon, medens andre kun gør det undtagelsesvis.

Mindretallet fæster lid til notatet af 18. oktober 1991 fra Justitsministeriets Lovafdeling. Dette konkluderer, at det under alle omstændigheder, hvor afgørelser er appelleret, er justitsministeren og altså ikke Flygtningenævnet, der har ansvaret for tilbagesendelse af flygtninge.

Et *fjerde mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dorte Bennedsen (S) Erling Christensen (S) Lise Hækkerup (S) Frank Jensen (S)
Holger Graversen (S) Karen Jespersen (S) Ebba Strange (SF) nfm. Gert Petersen (SF)
Arne Melchior (CD) Grove (KF) fmd. Helge Adam Møller (KF) Inge Dahl-Sørensen (V)
Birthe Rønn Hornbech (V) Svend Aage Jensby (V) Pia Kjærsgaard (FP)
Niels Helveg Petersen (RV) Inger Stilling Pedersen (KRF)